

Tjedan ili 2 prije subote, 10. 10. 2009., planirao sam da pohodim party u Stereo Dvorani na kojem je zvijezda večeri bio Valentino Kanzyani poduprt mlađim, hrvatsko-slovenskim snagama. To mi se i ostvarilo, ali ni najmanje nisam očekivao da će mi se toga dana pružiti prilika da posjetim neke druge evente koji su mi ulili nadu u ispražnjenu, riječku čašu zabave i kulture čiji sam sadržaj već odavno popio.

Izložba „Prana“ bila je prvi event toga dana koji je otpočeo već negdje oko 17.00. Ono što me iznenadilo i obradovalo je da se ova izložba odvijala na otvorenom zraku, na ulici na Pećinama ispred salona „Fea“, pod nebeskim svodom, bez ograničenja. Mislim da bi ovakve intervencije u prostoru, koji je naša svakodnevnica, trebale biti češće, a poneki bi radovi trebali biti ostavljeni duže da se razbije monotonija i oživi okruženje.

✘ Ovaj event je, osim izložbe, uključio i performanse, a moram se pohvaliti da sam i ja sudjelovao u tim performansima kao audio pratnja na djembeu. Moja prijateljica Sonja i ja otvorili smo izložbu performansom - ona je vrtila zapaljeni poi, a ja

svirao djembe. Sve se to ✘ činilo tekućim. Kada se ugasila vatra, nisam prestajao svirati, stišao sam se i usporio, a plesačice i plesači; Maja, Jasmin, Tanja i Marko, iz udruge „Prostor +“, preuzeli su strast i energiju vatre, Sonjinih pokreta i mojih udaraca te ih svojim pokretima interpretirali. Sve je to bila čista

improvizacija i sve smo ponovili nakon onog službenog, uvodnog govora koji prethodi svakoj izložbi.

Radove su izlagali Nikolina Bajazet (slike); Marta Bajer i Lukrecija Tomušić (instalacija) i Jelena Tondini (poezija). Izložbu je pohodilo pedesetak ljudi koji su, naravno, nastavili druženje uz pićence, zalogajčić i čakulicu.

Poslije izložbe i ugodnog druženja s mladim, rječkim umjetnicama, otišao sam u Stereo Dvoranu na techno serial Vibe Nite kojeg organizira udruga ONElove. Ušao sam u Stereo malo poslije ponoći, a za pultom je stajao Mateo Klaić i odrađivao

uvodni set. Kad sam ušao, prostor je bio skoro prazan, što me zbilja začudilo, ali nisam se dao obeshrabriti. Ono malo posjetioca stajalo je lijevo i desno od DJ pulta i pijuckalo cugu - nevjerojatna je ta rječka publika, činilo mi se kao da su prestrašeni s manjkom samopouzdanja ili da su došli samo da se pokazuju - umjesto da daju podršku Mateu, kao perspektivnom, domaćem DJu, ili bar podršku kao lijepu gestu. Ta uvodna atmosfera „odmjeravanja“ utjecala je na Matea, jer nije me baš oduševio kao što inače zna. Važna je interakcija između izvođača i publike, a izvođač nije jedini faktor za dobru atmosferu.

 Kada su Chromidome započeli svoj set Stereo se već bio napunio pa su se i oni statični s početka ohrabрили i atmosfera je poprimila oblik koji priliči atmosferi na techno partyu. Ja sam plesao otkad sam došao dok nisam otišao jer to je bit elektronske muzike i partya - PLES!!! Ljudi, zar ste zaboravili??? Iako sam ih prvi put

slušao, slovensko-hrvatski dvojac odlično je odradio svoj posao. Njihov set bio je eksplozivan, mističan i iznenađujuć – kao kad ne vidite što vas čeka iza ugla. Izmiksali su prošlost i budućnost. U njihovom se setu moglo čuti old-school techna i nekih novih techno mutacija. Oni su imali malo veću podršku publike jer se čuo i pokoji vrisak odobravanja.

Tako su potpalili vatru za Valentina Kanzyania koji ju je samo morao održavati, ali kad se on pojavio i počeo izvoditi čuda na gramofonima u kombinaciji sa CD playerima i računalom, vatra se razbuktala, a rulja poludila. Sad su se urlici odobravanja čuli gotovo na svakom prijelazu, a Valentinova ozbiljna, profesionalna faca nije odavala osjećaje. Vozio nas je kilometrima s ploče na ploču i potpirivao vatru u parnom stroju. Kad sam osjetio da će se mašina raspasti od energije, odnosno kad sam osjetio audio-vizualni klimaks okupan u znoju koji mi se cijedio niz čelo, namjerno sam napustio Stereo Dvoranu. VJ Marocco, svakom svojom vizualizacijom, točno je pratio svaki zvuk – svaka čast!

Tu moja večer nije završila. Vjerojatno znate da je Fun Academy doživio još jednu reinkarnaciju. Došao sam u Fun onako nabrijan nakon što sam otišao iz Sterea. Sad se zove La Noche – zbilja mi nije jasno zašto svaki sljedeći vlasnik mijenja ime ovog kultnog mjesta gdje je svatko od nas ostavio i dobio nešto?! Za mene će to mjesto uvijek biti Fun Academy. Ipak, čuo sam neke pozitivne glasine o novom vlasniku pa se nadam da će ih opravdati – već na samom otvaranju doveo je Johna Aquavivu i napunio obe sobe – to je pohvalno. Osim toga razmjestio je Main Room i napravio VIP area. Kada sam došao u Fun, još mali broj vjernih slušatelja vjerno je poskakivao, a DJi, koji već 15-ak godina pokreću te iste ljude, to su i sada činili. Međutim, muzički me više nisu mogli zadovoljiti nakon špice koju je stvorio Kanzyani pa sam zadovoljno otišao kući i u sekundi zaspao.

Fotke: Željko Aspenger & Daffide

Tekst: Nikica Karas